

Grund, at det, der her ligger for, ikke kan være nogen Lov, undtagen forsaavidt det angaaer Ophævelsen af Grundloven for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. Det er det Betsynderlige derved, at den Lov, der skal hæves, har stammet sig saa meget, at den ikke engang er kommen frem paa Titelbladet, hvor der ikke med klare Ord er nævnt, hvilken Lov der skal hæves. Man holder sig til, hvad der er dagligdags Tale, nemlig at nævne en Lov alene ved Datum, men ved Grundlove og i det Hele ved Behandlingen af Sager af en saadan Natur bør man nævne Lovene ved deres fulde og klare Titel. Jeg indrømmer meget gjerne, at naar vi den Dag, den omtalte Lov kom ud, nemlig den 17de November 1865, saae, at Grundloven for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender blev hævet, maatte det forbause hele Verden. Hele Verden maatte forestille sig, at denne Lov i Virkeligheden var hævet for længe siden, og jeg antager, at det ogsaa er denne Art Skamsuldhed, der har gjort, at den ikke er kommen frem paa Titelbladet. Alt, hvad der angaaer dette Document, angaaer Ophøret af Grundloven for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, er det naturligtvis berettiget at drage frem deri — det er kun Skade, at det kommer saa seent —, men at man har indbefattet Danmarks Riges gennemseete Grundlov af 5te Juni 1849 deri, kan umuligt være berettiget. Dette er af den Art Sager, hvorom vi her have den fuldstændigste Ret til at udtale os; thi her er netop Spørgsmaal om, hvad der er fælles, og hvad der er særlige Anliggender; men jeg troer neppe, at Nogen vil paa- staae, at det at gennemsee Kongerigets Grundlov af 5te Juni 1849 under nogenformhelt Betingelse kan være et Fællesanliggende. Derfor maa jeg antage, at den saakaldte Grundlovsbestemmelse af 17de November 1865 kun angaaer den Deel, der hæver Rigsraadet for Fællesanliggenderne, men ikke paa nogen Maade kan have nogen bindende Kraft ligeoverfor, hvad vi her beslutte, saaledes at vi ved at vedtage de Forandringer i Grundloven af 5te Juni 1849, som ere foreslaaede i det os forelagte Udkast, tillige skulde give en Bekræftelse til, at

Rigsraadet for Danmarks og Slesvigs Fællesanliggender vedblev at bestaae. Rigsdagen maa være i den allerhøieste Grad forsigtig med at give sin Bekræftelse til, at denne Forsatning, eller rettere sagt dette Rigsraad, der tildeels staaer paa fremmed Underlag, bliver ved at være i Virksomhed. Jeg siger, at det tildeels staaer paa et fremmed Underlag, og jeg holder mig i saa Henseende til den officielle Rigsraads- tidende, hvoraf man seer, at det Landssting, der nu bestaaer for Rigsraadet, omfatter Haderslev, Tønder og Søgumkloster Amt, Aabenraa, Sønderborg, Nordborg og Flensborg Amt samt Staden Flensborg og Kappel Herred. Det Rigsraad, der ogsaa har disse Landsdele til sit Grundlag og altsaa kun bestaaer med dem, er ikke paa nogen Maade berettiget til at give sig af med Grundloven for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender. Hvis man vil sige: Ja, men Virkeligheden er, at de her nævnte Landsdele ikke ere tilstede i Rigsraadet, og dette henter alene sine Medlemmers Oprindelse fra Kongeriget, saa svarer jeg: Det er ikke ganske rigtigt, thi 5 af de Medlemmer, som her ere nævnte, have deres Oprindelse fra disse Landsdele og hente deres Ret til Sæde i Rigsraadet derfra. Jeg vil imidlertid ikke her føre til nærmere Forhandling og Undersøgelse, hvorvidt alt Dette er rigtigt eller ikke; men jeg vil kun sige, at naar dette Rigsraad søger sin Berettigelse til at være Rigsraad for Fællesanliggenderne derved, at Fællesstabet ikke er ganske ophørt, har det paa ingen Maade Ret til at give sig af med vore Anliggender, og hvis Fællesstabet er ophørt, har Rigsraadet ingen Gjenstand for sin hele Virksomhed; det har da ikke engang Noget, der kan kaldes Fællesanliggender, under sig. Dette forhold sig nu imidlertid, som det vil, saa er det vist, at Danmarks Riges Grundlov ikke kan være Gjenstand for Behandling i et Rigsraad, der er stabt for de fælles Anliggender. Lad os engang kortelig gaae tilbage til, hvorledes dette Rigsraad har faaet sin Tilværelse, og jeg troer da, at man snart vil overtyde sig om, at selv om ogsaa den Hensigt kan have ligget skjult engang at ville benytte det til at faae Danmarks Riges Grundlov forandret, kan det ikke være denne Bei, ad hvilken